

Nr 185.

Av herr **Lundqvist**, om *framläggande för 1952 års riksdag av förslag till lösning av skärgårdens kommunikationsfrågor.*

I ett flertal motioner under tidigare år ha påtalats de svårigheter ur kommunikationssynpunkt, som skärgårdsbefolkningen är utsatt för. En allvarig avflyttning från Stockholms skärgård — till stor del beroende av de dåliga kommunikationerna — har de senaste åren kunnat konstateras. Det är i stor utsträckning den yngre delen av befolkningen som sökt sig till fastlandet, men även de äldre skärgårdsborna börja nu flytta från skärgården. För skärgårdskommunerna, som förlora dels sin befolkning, dels också beskattningsunderlaget, kan detta komma att få allvarliga konsekvenser.

En följd av de dåliga kommunikationerna är, att avsättningssvårigheter föreligga för de produkter, som frambringas i skärgården. Främst gäller detta för fiskarena, men även när det gäller jordbruksprodukter förefinnas vintertid avsättningssvårigheter. Under den mörka årstiden är skärgården i stor utsträckning isolerad från fastlandet, och detta är i många avseenden pressande för befolkningen. Sociala och kulturella förmåner, som i alltmer ökad omfattning åtnjutas av fastlandsbefolkningen, kunna icke tillnärmelsevis komma skärgårdsbefolkningen till del i samma utsträckning. Detta beror helt naturligt icke enbart på de mindre goda kommunikationerna. Förnekas kan emellertid icke, att en förbättring av dessa skulle även i nu berörda avseende kunna medföra en för befolkningen värdefull förbättring.

Kommunikationsbehovet är och måste naturligtvis vara större under sommartiden, eftersom antalet sommargäster i Stockholms skärgård torde kunna uppskattas till ett par hundra tusen. Det kan dock icke anses vara rimligt, att skärgårdsbefolkningen under den mörka tiden av året i stor utsträckning skall vara utan förbindelse med fastlandet. Enligt min mening måste en lösning av kommunikationsproblemen med det snaraste komma till stånd, om icke skärgården till väsentliga delar skall bli avfolkad.

1949 års skärgårdstrafikkommision har enligt sina direktiv att beakta de ovan berörda spörsmålen. Dessa äro så betydelsefulla för skärgårdsbefolkningen, att kommissionens arbete enligt min uppfattning bör slutföras så snabbt som möjligt.

Med stöd av vad som anförts anhålles,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte förelägga 1952 års riksdag förslag till lösning av skärgårdens kommunikationsfrågor.

Stockholm den 26 januari 1951.

R. Lundqvist.